

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců Mgr. Jana Kratochvíla a JUDr. Tomáše Rychlého ve věci žalobkyně: **BONVER WIN, a.s.**, sídlem Cholevova 1, Ostrava, zastoupená advokátem JUDr. Stanislavem Dvořákem, Ph.D., LL.M., se sídlem Pobřežní 12, Praha 8, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. 25824-3/2019-900000-311, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 20. 4. 2021, č. j. 65 A 69/2019-34,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 20. 4. 2021, č. j. 65 A 69/2019-34, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro Olomoucký kraj rozhodnutím ze dne 16. 4. 2019, č. j. 40491/2019-580000-12, uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Přestupku se dopustila tím, že v provozovně Casino Bonver na adrese Masarykovo nám. 8, Uničov minimálně od 2. 10. 2018, 14:20 hodin do 3. 10. 2018, 14:00 hodin provozovala kasino v rozporu s § 68 zákona o hazardních hrách, neboť nedodržela zákonem stanovený počet nejméně 30 povolených herních pozic technické hry. V důsledku jednoho nefunkčního technického herního zařízení provozovala v kasinu pouze 29 povolených herních pozic technické hry. Za tento přestupek jí byla uložena pokuta 25 000 Kč.

[2] Žalovaný odvolání žalobkyně zamítl.

[3] Krajský soud však rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že správní orgány při výkladu § 68 zákona o hazardních hrách pominuly § 5 tohoto zákona, který definuje, co se rozumí „provozováním hazardní hry“.

[4] Podle krajského soudu z § 5 zákona o hazardních hrách vyplývá, že za provozování hazardní hry je vedle uskutečňování samotné hazardní hry nutné považovat také činnost, která se samotným uskutečňováním (tedy hraním) hazardní hry bezprostředně souvisí. Za takovou činnost je podle tohoto ustanovení nutné považovat i činnost technického charakteru, která souvisí s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu. Definice provozování hazardní hry je tedy širší a nezahrnuje jen pouhé uskutečňování hazardní hry. Proto nelze jednoduše uzavřít, jak učinil žalovaný, že přístroj v poruše nebyl žalobkyní provozován.

[5] Krajskému soudu uložil, aby v novém řízení zjistil, zda žalobce podnikal nějaké kroky za účelem odstranění závady na herním zařízení, které by mohly pod předmětnou část zákonné definice provozování hazardních her spadat a posoudil, zda tyto případné kroky mohou být považovány za provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[6] Žalovaný (stěžovatel) se proti rozsudku krajského soudu bránil kasační stížností. Podle stěžovatele krajský soud nepřipustně učinil rovnítko mezi provozováním hazardních her v § 5 zákona o hazardních hrách a provozováním herních pozic technické hry v § 68 odst. 5 tohoto zákona.

[7] Krajský soud také dle stěžovatelky pominul, že ve výroku V. bodě 32 základního povolení byla žalobkyni explicitně stanovena povinnost provozovat herní pozice po celou provozní dobu. Tato stanovená podmínka toliko provádí a konkretizuje § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách a slouží tak k naplnění jeho účelu a smyslu, kdy základní povolení pouze pregnantněji vyjadřuje tutéž zákonnou povinnost, dle níž může být technická hra provozována v kasinu pouze tehdy, je-li dodržen stanovený limit minimálního počtu provozovaných herních pozic technické hry.

[8] Stěžovatel upozornil, že krajský soud nejprve správně rozpoznal existenci zákonného limitu, dle něhož nemůže být v kasinu provozováno méně než 30 herních pozic technické hry. Následně však dospěl ke značně překvapivému závěru, dle něhož ze zákona nevyplývá, že by provozovaná technická zařízení musela být zapnutá či funkční. Tento závěr ovšem krajský soud nijak přesvědčivě nezduvodnil. Nikterak nereagoval na podrobné odůvodnění správních orgánů, nedostatečně zohlednil účel dotčených ustanovení, nerefletoval konkretizaci vytýkané povinnosti v základním povolení, a aniž by vyložil, v čem jsou závěry správních orgánů nesprávné či nezákonné, přijal výklad, který zcela popírá záměry zákonodárce a základní povinnosti provozovatelů.

[9] Výklad krajského soudu přitom vede k absurdním důsledkům, neboť zcela vyprazdňuje konkrétní zákonné podmínky, za nichž lze v herním prostoru provozovat technickou hru. Opatření stanovící minimální limit provozovaných technických zařízení v

pokračování

herním prostoru, přitom sám zákonodárce označuje za velice významné a usiluje jím o snížení celkového počtu herních prostor a omezení jejich dostupnosti. Zákonodárce pomocí § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách v souladu s cíli celého zákona usiluje o snížení celkového počtu herních prostor, kdy vychází zejména z toho, že patologické jevy ve společnosti spojené s provozováním hazardních her nejsou primárně determinovány celkovým počtem herních pozic, nýbrž především počtem herních prostor a jejich dostupností.

[10] Žalobkyně navrhla zamítnutí kasační stížnosti. Plně se ztotožnila s rozsudkem krajského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 soudního řádu správního).

[12] Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2019, podle kterého se osoba dopustí přestupku tím, že provozuje kasino v rozporu s § 68 tohoto zákona.

[13] Podle § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách v kasinu, ve kterém je provozována technická hra, může být provozováno nejméně 30 povolených herních pozic technické hry.

[14] Podle § 5 zákona o hazardních hrách provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.

[15] Krajský soud měl za to, že výklad pojmu „provozováno“ v § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách musí vycházet z definice „provozování hazardní hry“ v § 5 tohoto zákona. Stěžovatel se však domnívá, že nikoliv.

[16] Podle Nejvyššího správního soudu z jazykového srovnání § 68 odst. 5 a § 5 zákona o hazardních hrách neplyne, že tato dvě ustanovení používají pojem „provozování“ ve stejném smyslu. Ustanovení § 5 nedefinuje pro účely zákona pojem „provozování“. Definuje pojem „provozování hazardní hry“. Oproti tomu § 68 odst. 5 mluví o provozování herních pozic technické hry. Provozování herních pozic technické hry, tedy konkrétních přístrojů (například výherních automatů), je zcela jiná otázka, než provozování hazardní hry. Ze samotného textu zákona tedy nevyplývá, že by se „provozování herních pozic“ v § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách mělo vykládat s ohledem na definici zcela jiného pojmu v § 5 tohoto zákona.

[17] Podle § 2 odst. 1 zákona o hazardních hrách se tento zákon vztahuje *na provozování hazardních her na území České republiky*. Účelem § 5 zákona o hazardních hrách je poté

tento pojem definovat a věcně tak vymezit oblast, na kterou zákon dopadá, tedy jaké vztahy reguluje. Podle důvodové zprávy k tomuto ustanovení provozování hazardní hry představuje specifický druh podnikání. Pojem „*provozování hazardní hry*“ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí“.

[18] Definice „provozování hazardní hry“ v § 5 zákona o hazardních hrách je tak poměrně široká, neboť určuje rozsah působnosti zákona. Ten přitom upravuje nejen provoz samotných technických zařízení, či živých her, ale i oblasti, které souvisí s podnikáním v tomto oboru, jako jsou například výplaty výher, či kontrola osob, které hry hrají. Účelem vymezení tohoto pojmu v § 5 je tak zachytit veškerou škálu činností, které souvisejí s podnikáním v oboru hazardních her.

[19] I dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu § 5 zákona o hazardních hrách využívá pro stanovení rozsahu působnosti zákona a vymezení oprávnění správních orgánů, či práv osob podnikajících v této oblasti. Toto ustanovení je tak například podstatné pro rozhodnutí, kdo může být dozorovanou osobou v rámci tohoto zákona a využívat příslušné opravné prostředky (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38; či ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 206/2019-53).

[20] Oproti tomu smyslem § 68 zákona o hazardních hrách, jak správně na jiném místě svého rozsudku poznamenal krajský soud, je regulovat, respektive omezit výskyt kasin. Zákon tak činí stanovením přísných podmínek na vznik a provoz kasin, a to mimo jiné stanovením minimálního počtu stolů živé hry a herních pozic technických her.

[21] Z právě uvedeného tak vyplývá, že účel § 5 a 68 zákona o hazardních hrách je odlišný. Není tedy ani z tohoto pohledu důvod, aby pojem „provozování herní pozice technické hry“ měl vycházet z definice pojmu „provozování hazardní hry“.

[22] Účelem § 68 zákona o hazardních hrách je omezit počet kasin mimo jiné stanovením minimálního počtu technických her, které musí být v kasinu provozovány, čímž jsou zvýšeny náklady na provoz kasina. Zamezuje se tak vzniku malých „kasin“, které by byly přítomny v obcích ve velkém počtu a tedy mnohem více dostupné. Tento účel lze dosáhnout tím, že technické hry budou skutečně v provozu, tedy fungovat ve smyslu, že je lze hrát, a nikoliv, že nějaká, třeba i zcela nefunkční technická zařízení budou pouze v kasinu přítomna.

[23] Z právě uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že provozováním herní pozice technické hry ve smyslu § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách je nutno chápat stav, kdy technická hra je funkční a připravena k okamžitému použití účastníkem hazardní hry. Krajský soud tedy pochybil, pokud za provozování herní pozice technické hry podle tohoto ustanovení považoval i přípravu technické hry do provozu, respektive dobu, kdy je nefunkční přístroj opravován.

[24] Nejvyšší správní soud doplňuje, že žalobkyni i s ohledem na obsah základního povolení muselo být zřejmé, že při poruše jednoho zařízení pro technickou hru nemůže kasino dál provozovat. Základní povolení ve výroku V. bodu 32 explicitně stanovilo, že „pokud má překážka mimořádné události za následek nedodržení zákonem stanoveného počtu

pokračování

herních pozic koncových zařízení technické hry v kasinu, přerušit provozovatel provoz technické hry v kasinu do doby obnovení jejich provozování.“ Základní povolení je přitom pro žalobkyni závazné.

[25] Nejvyšší správní soud nicméně ke kasační argumentaci stěžovatelky dodává, že naopak není vadou napadeného rozsudku krajského soudu, že krajský soud ke znění základního povolení žalobkyně nepřihlédl. Správní orgány totiž shledaly žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách (provozuje kasino v rozporu s § 68), a nikoliv přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) tohoto zákona (provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení). Stěžovatelem namítaný rozpor se základním povolením tedy není v tomto případě relevantní z hlediska odpovědnosti za projednaný přestupek.

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Nejvyšší správní soud dospěl z výše uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost je důvodná, neboť napadený rozsudek spočívá na nesprávném posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního]. Proto napadený rozsudek postupem dle § 110 odst. 1, věty první před středníkem soudního řádu správního zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán nyní vysloveným právním názorem (§ 110 odst. 4 soudního řádu správního).

[27] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu